

MUG

ZINE

**'s Ochtends tussen 8:00 en 8:01, de
luiken gaan open. Goud likt aan de
randen van de dag, verdrijft de mist van
de omliggende velden. Er blinkt iets in de
verte. Een zonnestraal valt op de wand
van een papieren pakhuis, als smeltend
schaafijs. Het licht raakt mijn binnenste
oog en verdooft de doffe werkdag waar
ik naar op zoek was. Ik leg mijn voeten
op het kussen en tast naar de roze bril.
Een lichtpuntje, voordat ik voorgoed
verzink in alledaagse lethargie.**

- Marianne Hermans

Zien

je keek slechts vluchtig
aandacht elders als zo vaak
toch heb je toen al iets gezien

dat raakte iets dat zich hardnekkig
in je denken hechtte en zacht
mee begon te kloppen in je hart

tot het jaren later openbarstte
kaatsende blikken plots binnen
gelaten en het praten in jezelf

steeds vaker dialoog werd
er gaan ogen voor je open
en je kunt alleen maar hopen

dat ze hetzelfde zien als jij

- BAUKE VERMAAS

Een zondags gevoel

Hoe je vrolijk kunt worden
van bloemen in de knop
de belofte van kleur en geur
binnen schutblad verstopt

dat er weer leven op komst is
zo uit de koude grond gekeken
een feest voor hommel en bij
ze vliegen af en aan in de tuin

jij schommelend in je stoel
dommelt weg onder eerste lentedon
en geniet blijmoedig van klein geluk
verdrijft zo voor even aardse zaken

dit soezend door de zondag dromen
in je hoofd een ongeschreven gedicht

- FRANS TERKEN

Danièle Knirim

Bergen zijn de gedachten van de aarde
rivieren haar zweet
vlaktes komen in haar dromen voor
woestijn is de vergeten droom

We zijn haar kinderen, moe van het spelen
verlangend naar een knuffel van iemand die ons spel serieus neemt
Als we rusteloos worden
willen we gewoon hard, hard op haar stampen
met een koffer zo klein als een hand
of zo zwaar als een huis om je nek
op een reis die migratie of vakantie zou kunnen zijn
in de taal van een moeder, een vader, een liefde

Tot we tot rust komen
op de schouders van de bergen
in de armen van de rivieren
hand in hand met de vlaktes
in de slapeloze ogen van de woestijnen
of bij elkaar.

- SHOLEZ REZAZADEH

Gekeken

hoera voor kuitenkrimp
en slechte nachten - hoera
voor tegenwind en wachten
bij de spoorwegovergang

vandaag kijk ik op laag vermogen
naar de vogels in het veld
vandaag zie ik hoe de blaadjes
aan de bomen langzaam feller groener
zie ik akkerranden bloeien

ik aai met mijn ogen de vacht
van een haas op het asfalt
zo zacht nog maar ook al zo dood

niet alles is mooi maar ik heb gekeken
ik heb het gezien - vandaag is alles
niet onopgemerkt voorbij gereden

- BAUKE VERMAAS

Rond de kaars

Het is de lont in het vat van vrolijk
wij die uitdagend naar elkaar kijken
bij het lichtschijnsel in het donkere
hoekje van ons dagelijks bestaan

die ene kaars midden op de bijzettafel
het vlammetje dat beweeglijk flakkert
de gele tegelvogel straalt rondborstig
alsof je haar fluiten echt kunt horen

ik hum een oorwurmdeuntje mee
het geneurie werkt nog aanstekelijk
we dansen een rondje om de kaars
het geeft het knisperen meer vaart

zo opgaan in de schemer van de avond
nog even de vingers vochtig bij de pit
het vlammetje dat in zacht sissen ploft
gaan wij er met het vuur vandoor

- FRANS TERKEN

Danièle Knirim

Plant een ster in mijn borst
elke dag
bloei ik wat gedichten
uit mijn mond

Strooi pijn in mijn ogen
elke nacht
oogst ik tranen
in mijn dromen

Kijk,
zo makkelijk kan ik tot leven komen
en
zo makkelijk ga ik dood.

- SHOLEH REZAZADEH

Kijken

dat kijken zoveel liefs –
ik had het kunnen weten
het stond al lang geschreven –
ik denk niet dat jij het las
voordat je keek en ik terug
en vlug weer ogen neer
de steelse blikken, schampen
dat geen staren en na al die
jaren nooit vergeten werd

wat ik toen zag nu zijdelings
in woorden teruggelegd
zo ongezegd dat ik naar jou
zou willen en dan zien hoe jij
naar mij en dat we ditmaal
blijven kijken tot misschien

- BAUKE VERMAAS

Danièle Knirim

Oh de zon in zonnebloem

Zo klein begonnen schijn je
groots met je stralende krans
als een kroon op stengel en blad

en maar wuiven in de wind
dat we elke dag welkom zijn
in de tuin tussen de bloemen

jij die het uitzicht zomert
met je wakkere oog
nodigt ons naar buiten

waar wij de tafel vullen
met brood en geurende spijzen
voor de dorst een droge wijn

kijken we naar jou en elkaar en
zien hoe je maakt dat de lucht trilt
zwanger van zomerliefde

- FRANS TERKEN

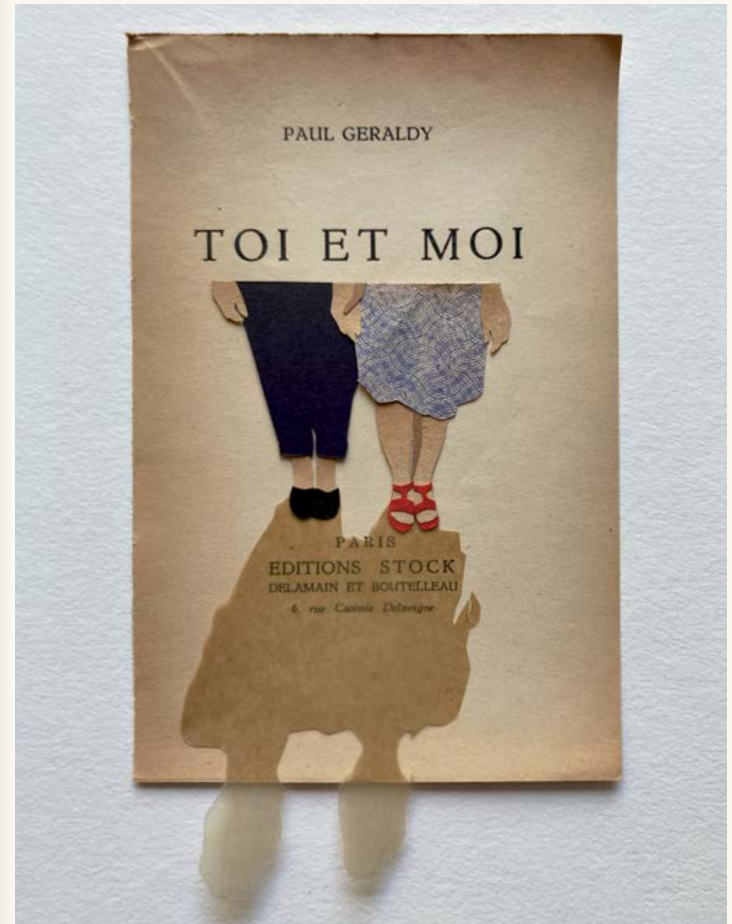
Je ogen, de twijfel van de mist in de heuvels van Zuid-Engeland
je stem, een warme thee in de middag
je glimlach als lauwe melk
je handen, de stromende rivieren

Vertel me maar eens
in welk accent kan ik van je houden
nu de woorden in mijn keel bakstenen zijn geworden?
hoe moet ik je opdrinken
nu dat mijn vingers aan de bevroren ramen kleven?

In deze voortdurende zonloosheid
ben je een zucht van verlichting
in dit oneindige water van het leven
ben je de top van de berg
in deze aanhoudende mist

Vertel me eens
hoe kan ik je niet zien, niet ruiken, niet willen?

- SHOLEZ REZAZADEH

Danièle Knirim

Kijk

kom je dichterbij
heb je minder zicht op wat
in de verte ligt

- BAUKE VERMAAS

📷 @Luule

Colofon

Bijdragen: Marianne Hermans, Danièle Knirim,
Sholeh Rezazadeh, Frans Terken en Bauke Vermaas.

MUGzine is een schrijft vol poëtische vloggertjes. Voor mensen die wakker liggen van onzichtbare olifanten die door de kamer stampen. Voor wie poëzie wil horen in het zoemen van een mug. MUGzine verschijnt ook op www.mugzines.nl.

© MUGzine is een uitgave van Poetry Affairs en MUGbooks

Grafisch ontwerp: Bart van Heiningen (BRRT)

21 | 2024